

РЕШЕНИЕ № 185

гр. Монтана, 17 май 2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - МОНТАНА, в открито съдебно заседание на 03.05.2017 г. в състав:

Председател: РЕНИ ЦВЕТАНОВА

при секретаря: Д.Д., като разгледа докладваното от СЪДИЯ ЦВЕТАНОВА, V състав, А.д. № 614 по описа за 2016 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 21 от ЗМСМА, връзка

Образувано е по Заповед № АК-04-24/01.12.2016 г. на Областен управител на Област Монтана против Решение № 352 от Протокол № 14/24.11.2016 г. на Общински съвет Монтана, представлявано от председател И*** И***, с което е открита процедура за избор на оператор на язовирна стена, за осъществяване дейности по поддържането, стопанисването и осъществяването на техническата експлоатацията на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях, на поземлен имот с идентификатор 48489.31.161 и поземлен имот с идентификатор 48489.31.160 по кадастралната карта на гр. Монтана.

В заповедта се твърди, че Общински съвет Монтана незаконосъобразно е взел решение за отдаване под наем на два поземлени имота, съставляващи язовир „Ч***“, които са публична общинска собственост и върху тях следва да бъде учредявана единствено концесия. В съдебно заседание ст.експерт Л*** поддържа заповедта, а в писмено становище излага аргументи в подкрепа на искането за обявяване нищожността, респ. отмяна на оспореното решение.

Ответната страна – чрез своя процесуален представител адв. В*** Д*** оспорва заповедта и моли да се постанови решение, с което оспорването се остави без уважение. В писмени бележки излага подробни съображения за законосъобразността на взетото решение. Моли присъждане на разноски.

Призованият по делото прокурор Ц*** при ОП Монтана дава мотивирано заключение, че решението на Общински съвет Монтана е правилно, взето при условията на действащите към момента на вземане разпоредби на чл. 14, ал. 7 от ЗОС, чл. 12, т. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗВ и чл. 138в, ал. 1 от ЗВ.

Доказателствата са писмени.

Административен съд Монтана след като обсъди сочените в жалбата основания във връзка със събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 352 от Протокол № 14/24.11.2016 г. на Общински съвет Монтана е открита процедура за избор на оператор на язовирна стена, за осъществяване дейности по поддържането, стопанисването и осъществяването на техническата експлоатация на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях, на поземлен имот с идентификатор 48489.31.160 и поземлен имот с идентификатор 48489.31.161 по кадастралната карта на гр. Монтана, чрез публичен търг с явно наддаване и предоставяне под наем за срок от 10 години.

Със Заповед № АК-04-24/01.12.2016 г. на Областен управител на Област Монтана е оспорено взетото решение, с мотив, че общинските съвети нямат правна възможност да отдават под наем имоти, които имат статут на публична общинска собственост и подлежат на експлоатиране единствено чрез концесия по реда на ЗВ и ЗК.

Съгласно Акт № 5079 от 25.05.2016 г., поземлен имот с идентификатор 48489.31.161 с начин на трайно ползване язовир и поземлен имот с идентификатор 48489.31.160 с начин на трайно ползване за друг вид водно течение, водна площ, съоръжение, представляващи язовир „Ч***“ са актувани като публична общинска собственост.

Във връзка с изискани с протоколно определение, от 19 януари 2017 г. и резолюция от 20.01.2017 г., писмени доказателства по делото е представен сключен граждански договор, при условията на чл. 20, ал. 4, т. 1 от ЗОП, между Община Монтана, в качеството си на Възложител и „Ч*** водолазен център“ ООД, гр. Варна, в качеството си на Оператор да извършва дейности по чл. 141 от ЗВ, във връзка със спазване на изискванията за техническа и безопасна експлоатация на 17 броя малки язовира, съгласно списък Приложение № 1 към договора.

Видно от представените, от Окръжен съд Монтана и МЗХ, съдебни решения за регистрация на сдружение за напояване на територията на област Монтана има регистрирани две сдружения за напояване, а именно: Сдружение за напояване „Л*** С***“, гр. Л***, общ. Лом и Сдружение за напояване „М***“, с. З***, общ. Берковица.

Видно от писмо изх. № 93-879 от 09.02.2017 г. на Директор на дирекция ХИПК при МЗХ, на територията на Община Монтана няма съдебно регистрирани Сдружения за напояване.

По делото са представени като доказателства още писма на Общински съвет Монтана и Областен управител Монтана, удостоверяващи датата на получаване на оспореното решение и съответно датата на изпращане и получаване на издадената заповед, докладна записка от за Кмет на община Монтана до Общински съвет Монтана, становища на ПК при Общински съвет Монтана, скица на поземлен имот с идентификатор 48489.31.160.

С разпореждане от 16.12.2016 г. съдът, на основание чл. 170 от АПК, е разпределил доказателствената тежест между страните.

При така изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспорването е подадено от заинтересована страна в законоустановения срок, поради което е допустимо и Заповедта следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 2 от ЗСН, сдруженията за напояване са доброволни организации на физически и юридически лица, които чрез взаимопомощ и сътрудничество в обществен интерес извършват дейности, свързани с напояване и отводняване на земеделски земи на определена територия (територия на сдружението).

Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗСН сдружение за напояване могат да учредяват физически и юридически лица, собственици и ползватели на земеделски земи, които се обслужват от една напоителна или една напоително-отводнителна система, или от технологично обособени части от тях и които имат интерес от дейността на сдружението.

Съгласно § 1, т. 3 от ДР на ЗСН, по смисъла на този закон "Напоителни системи" са комплекс от съоръжения, технически средства и оборудване за добиване, съхраняване, доставка и разпределяне на водата за напояване на земеделските култури с цел поддържане на подходящ водно- въздушен режим.

Съгласно чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗК /в сила с ДВ бр. 67 от 2008 г./, на концесия по реда на този закон се предоставят обектите от обществен интерес - обекти, имоти или части от имоти - публична държавна или публична общинска собственост.

Съгласно § 12, ал. 2, т. 2 от ПЗР на ЗВ /в сила с ДВ бр. 58 от 2015 г./, в общините, на чиято територия има язовири – публична общинска собственост, за които не са сключени договори за стопанисване, поддръжката и експлоатацията им, по предложение на кмета на общината, общинският съвет приема решение за откриване на процедура за избор на оператор на язовирна стена за възлагане стопанисването, поддръжката и експлоатацията на язовирите чрез предоставянето им под наем или на концесия.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, имайки предвид текста на чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗМСМА.

Безспорно е, че язовирите са публична собственост, а в случая поземлените имоти, за които Общинският съвет е взел решение за отдаване под наем, представляващи язовир „Ч*** “ е публична общинска собственост.

Спорен е въпросът, законът допуска ли язовирите да бъдат отдавани под наем или за тях следва да се спазва процедурата, предвидена в закона за концесиите.

С приетият, с ДВ бр. 58 от 2015 г., § 12, ал. 2, т. 2 от ПЗР на ЗВ, който закон е специален и приложим по отношение на обектите, изброени в него, за което също няма спор между страните, на общинските съвети е предоставена правна възможност да приемат решения за откриване на процедура за избор на оператор

на язовирна стена за възлагане стопанисването, поддръжката и експлоатацията на язовирите чрез предоставянето им под наем за язовири на територията на съответната община – публична общинска собственост, за които няма сключени договори за този вид дейности. С това изменение през 2015 г. законодателят изрично предвижда две алтернативно допустими форми – наем и концесия.

Настоящият състав не споделя тълкуването от Областния управител, че единствената възможност за предоставяне на язовири – публична общинска собственост, на трети лица, извън случаите на стопанисване от самата община, е учредяване на концесия върху тях, като отдаването им под наем е изключение и то само в случаите на § 3 и 4 от ПЗР на ЗСН.

Следва да се има предвид, че както Законът за водите, така и Законът за сдруженията за напояване са специални закони и всеки от тях има съответна сфера и обхват на регламентиране на съответно значими обществени отношения.

В случая § 3 от ПЗР на ЗСН урежда права свързани със собствеността и последиците от това право, без тези законови текстове да имат отношение към условията и редът по отдаване под наем или концесия, а § 4 е имал значение за случаите към момента на влизане на закона в сила.

Същевременно текстът на приетият през 2015 г. § 12, ал. 2, т. 2 от ПЗР на ЗВ, не поставя изключения, напротив същият е ясен и категоричен, че язовири, за които няма сключени договори за стопанисване, поддръжка и експлоатация могат да бъдат отдавани под наем.

Доколко процедурата, като предвиден в закона ред и условия, по отдаване под наем на съответен обект, не противоречи, нито повлиява правото, което дадено лице притежава като собственост, то и вземането на решение за отдаване под наем на съответния язовир се явява законосъобразно. В тази връзка по делото е установено, че на територията на Община Монтана няма регистрирани сдружения за напояване, но дори и да имаше такива, то това не би било пречка да бъде осъществен реда предвиден в § 3 от ПЗР на ЗСН за предаване на язовира на съответното сдружение, тъй като процедурата по § 3 от ПЗР на ЗСН и § 12, ал. 2, т. 2 от ПЗР на ЗВ са независими една от друга.

Що се отнася до сключения, на основание чл. 20, ал. 4, т. 1 от ЗОП, договор от 12.07.2016 г. за срок от една година, между Община Монтана и „Ч*** водолазен център“ ООД, гр. Варна, за извършване на дейностите предвидени в чл. 141 от ЗВ, то същият не съставлява пречка за отпочване на процедура за отдаване под наем на язовира, както по горните съображения, така и поради обстоятелството, че „Ч*** водолазен център“ ООД, гр. Варна не е сдружение за напояване, учредено по специалния закон, а самият договор е сключен по реда на закона за обществените поръчки.

При този изход на делото основателно се явява искането на адв. В*** Д***, процесуален представител на Общински съвет Монтана за присъждане на

направените по делото разnosки, поискани с молба, представена в с.з. на 3 май 2017 г., които следва да се понесат от Областна администрация Монтана, имаща качеството на юридическо лице на бюджетна издръжка, съгласно чл. 57, ал. 2 от ЗА и чл. 143 от АПК.

С оглед на изложеното и предвид изричната разпоредба на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът намира оспореният административен акт за издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, в съответната форма, при спазване на материалноправните и процесуалноправни норми и в съответствие с целта на закона.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна Заповед № АК-04-24/01.12.2016 г. на Областен управител на Областна администрация Монтана против Решение № 352 от Протокол № 14/24.11.2016 г. на Общински съвет Монтана.

ОСЪЖДА Областна администрация Монтана да заплати на Общински съвет Монтана, представлявано от неговия председател сума в размер на 200 лева, представляваща адвокатски хонорар за осъществено процесуално представителство в хода на разглеждане на делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: